

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-!</p>
--	--

סוכה-סוכה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מחצלת של שיפה ושל גמי, גדולה - מסככין בה, קטנה - אין מסככין בה. של קנים ושל חילת, גדולה - מסככין בה, ארוגה - אין מסככין בה.	תנו רבנן: [ת"ק]											
אחת זו ואחת זו מסככין בה.	רבי ישמעאל ברבי יוסי- משום אביו:											
וכן היה רבי דוסא אומר כדבריו.	[רבי דוסא]											
כל החוצלות מטמאין טמא מת, דברי רבי דוסא	תנן התם: [רבי דוסא]											
מדרס.	חכמים:											
מדרס - אין, טמא מת - לא?												
כל המטמא מדרס מטמא טמא מת	והא אנן תנן:											
אימא: אף מדרס.												
מאי חוצלות?												
מרזובלי.												
מאי מרזובלי?												
מזבלי.	רבי אבא:											
מחצלות ממש.	רבי שמעון בן לקיש:											
ואזדא ריש לקיש לטעמיה												
הריני כפרת רבי חייא ובניו. שבתחלה כשנשתכחה תורה מישראל עלה עזרא מבבל ויסדה, חזרה ונשתכחה עלה הלל הבבלי ויסדה, חזרה ונשתכחה עלו רבי חייא ובניו ויסדה.	דאמר ריש לקיש:											
וכן אמר רבי חייא ובניו: לא נחלקו רבי דוסא וחכמים על מחצלות של אושא שהן טמאות, ושל טבריא שהן טהורות.	[רבי חייא ובניו]											
על מה נחלקו - על שאר מקומות.												
כיון דליכא דיתיב עלייהו - כדטבריא דמיין	מר סבר:											
כיון דמקרי ויתבי עלייהו - כדאושא דמיין.	ומר סבר:											
כל החוצלות מטמאין טמא מת, דברי רבי דוסא.	אמר מר: [רבי דוסא]											
וכן היה רבי דוסא אומר כדברין	והתניא:											
לא קשיא: הא - דאית ליה גדנפא, הא דלית ליה גדנפא.												
חוצלות של שעם ושל גמי ושל שק ושל ספירא - מטמא טמא מת, דברי רבי דוסא.	מיתיבי: [רבי דוסא]											
אף מדרס.	חכמים:											
בשלמא למאן דאמר מרזובלי - של שעם ושל גמי חזו לכינתא דפירי, של שק ושל ספירא - חזו לגולקי וצני.												
אלא למאן דאמר מחצלות ממש, בשלמא של שק ושל ספירא - חזו לפרסי ונפוטא, אלא של שעם ושל גמי למאי חזו?												
חזו לנזיאתא.												
בשלמא למאן דאמר מחצלות ממש, של שעם ושל גמי - חזו לנזיאתא, של שק ושל ספירא - חזו לפרסי ונפוטא.	איכא דאמרי:											
אלא למאן דאמר מרזובלי, בשלמא של שק ושל ספירא - חזו לגולקי וצני, אלא של שעם ושל גמי למאי חזו?												

<p>◆ תולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

מקרא-key:	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
סוכה-סוכה												
מימרא												
חזו לכינתא דפירי.											!	◊
כשירדתי לגולה מצאתי זקן אחד, ואמר לי: מסככין בבודיא, וכשבאתי אצל רבי יהושע אחי אבא הודה לדברין.	תניא, אמר רבי חנניה:											◊
והוא דלית ליה גדנפא.	רב חסדא:											◊
הני בודיתא דבני מחוזא, אלמלא קיר שלהן - מסככין בהו.	עולא:											◊
מסככין בבודיא, ואם יש להן קיר - אין מסככין בהן.	תניא נמי הכי:											◊
הדרן עלך סוכה.												◊

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קשיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
<p>מקרא-key:</p>	

סוכה-הישן תחת המטה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	נ	ס
הישן תחת המטה בסוכה - לא יצא ידי חובתו.													■		
נהגין היינו שהיינו ישנים תחת המטה בפני הזקנים ולא אמרו לנו דבר.	רבי יהודה:												◆	■	
מעשה בטבי עבדו של רבן גמליאל שהיה ישן תחת המטה, ואמר להן רבן גמליאל לזקנים: ראיתם טבי עבדי, שהוא תלמיד חכם ויודע שעבדים פטורין מן הסוכה, לפיכך ישן הוא תחת המטה. ולפי דרכינו למדנו שהישן תחת המטה לא יצא ידי חובתו.	רבי שמעון:												◆	○	■
והא ליכא עשרה													ז		
במטה עשרה.	תרגא שמואל:												!	◇	
אחד חור שחרורו מים או שרצים, או שאכלתו מלח, וכן מדבך אבנים, וכן סואר של קורות - מאהיל על הטומאה.	תנן התם: [ת"ק]												◆	■	◇
כל אהל שאינו עשוי בידי אדם - אינו אהל.	רבי יהודה:												◆	■	◇
מאי טעמא דרבי יהודה?													^		
יליף אהל אהל ממשכן כתיב הכא (במדבר יט) זאת התורה אדם כי ימות באהל וכתוב התם (שמות מ) ויפרש את האהל על המשכן, מה להלן בידי אדם - אף כאן בידי אדם.	[רבי יהודה]												!	◇	
ורבנן													ז		
אהל אהל ריבה.	[רבנן]												!	◇	
וסבר רבי יהודה כל אהל שאינו עשוי בידי אדם אינו אהל?													ז		
חצירות היו בנויות בירושלים על גבי הסלע, ותחתיהם חלל מפני קבר התהום, ומביאין נשים עוברות ויולדות שם, ומגדלות בניהם שם לפרה. ומביאין שוורים ועל גביהן דלתות, ותינוקות יושבין על גביהן וכוסות של אבן בידיהם. הגיעו לשילוח - ירדו לתוך המים ומילאום, ועלו וישבו להם.	ורמינהו: [ת"ק]												◆	■	◇
ממקומו היה משלשל וממלא, מפני קבר התהום.	רבי יוסי:												◆	■	◇
לא היו מביאין דלתות אלא שוורים.	תניא, רבי יהודה:												◆	■	◇
והא שוורים, דאהל שאינו עשוי בידי אדם הוא, וקתני, רבי יהודה אומר: לא היו מביאין דלתות אלא שוורים													ז		
מודה רבי יהודה כמלא אגרוף.	כי אתא רב דימי אמר רבי אלעזר:												!	◇	
ומודה רבי יהודה בשקיפין ובנקיקי הסלעים.	תניא נמי הכי:												■	■	
והרי דלת, דיש בה כמה אגרופין, וקתני, רבי יהודה אומר: לא היו מביאין דלתות אלא שוורים													ז	◇	
לא הוצרכו להביא דלתות.	אביי:												!	◇	
לא היו מביאין דלתות כל עיקר, שמפני שדעתו של תינוק גסה עליו שמא יוציא ראשו או אחד מאבריו, ויטמא בקבר התהום.	רבא:												!	◇	
לא היו מביאין דלתות כל עיקר, מפני שדעתו של תינוק גסה עליו, שמא יוציא ראשו או אחד מאבריו ויטמא בקבר התהום. אלא מביאין שוורים המצרים שכריסותיהן רחבות, והתינוקות יושבין על גביהן וכוסות של אבן בידיהן, הגיעו לשילוח ירדו ומלאום ועלו וישבו להן על גביהן.	תניא כוותיה דרבא, רבי יהודה:												■	■	
והרי מטה, דיש בה כמה אגרופים.													ז	◇	
נהגים היינו שהיינו ישנים תחת המטה בפני הזקנים	ותנן, רבי יהודה:												■	ז	
שאני מטה, הואיל ולגבה עשויה.													!	◇	
שוורים נמי לגבן עשויים													ז		
שאני שוורים הואיל ומגינים על הרועים, בחמה מפני החמה, ובגשמים מפני הגשמים.	כי אתא רבין אמר רבי אלעזר:												!	◇	
אי הכי, מטה נמי, הואיל ומגינה על מנעלים וסנדלים שתחתיה													ז		
שאני שוורים, הואיל ועשויים להגין על בני מעים שלהן, שנאמר (איוב י) עור ובשר תלבישני ובעצמות וגידים תסככני.	אלא אמר רבא:												!	◇	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

מקרא-key:	סוכה-הישן תחת המטה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
	מימרא												
	ואי בעית אימא: רבי יהודה לטעמיה, דאמר: סוכה דירת קבע בעינן והוה ליה מטה דירת עראי, וסוכה אהל קבע, ולא אתי אהל עראי ומבטל אהל קבע.	[רבי יהודה]											א:
	והא רבי שמעון דאמר נמי סוכה דירת קבע בעינן, (הא) ואתי אהל עראי ומבטל אהל קבע	[רבי שמעון]											א:
	בהא פליגי: מר סבר: אתי אהל עראי ומבטל אהל קבע	[מר סבר:] [ר"ש]											א:
	לא אתי אהל עראי ומבטל אהל קבע.	מר סבר: [ר"י]											א:
	מעשה בטבי עבדו.	רבי שמעון:											א:
	משיחתו של רבן גמליאל למדנו שני דברים למדנו שעבדים פטורים מן הסוכה, ולמדנו שהישן תחת המטה לא יצא ידי חובתו.	תניא, רבי שמעון:											א:
	ולימא מדבריו של רבן גמליאל?												א:
	מילתא אנב אורחיה קא משמע לן, כי הא דאמר רב אחא בר אדא, ואמרי לה רב אחא בר אדא אמר רב המנונא אמר רב: מנין שאפילו שיהת תלמידי חכמים צריכה לימוד - שנאמר (תהלים א) ועלהו לא יכול.	[רב אחא בר אדא, ואמרי לה רב אחא בר אדא אמר רב המנונא אמר רב:]											א:
	הסומך סוכתו בכרעי המטה - כשרה.	[ת"ק]											א:
	אם אינה יכולה לעמוד בפני עצמה - פסולה.	רבי יהודה:											א:
	מאי טעמא דרבי יהודה?												א:
	פליגי בה רבי זירא ורבי אבא בר ממל:												א:
	מפני שאין לה קבע	חד אמר: [רבי זירא/ רבי אבא בר ממל]											א:
	מפני שמעמידה בדבר המקבל טומאה.	וחד אמר: [רבי זירא/ רבי אבא בר ממל]											א:
	מאי בינייהו												א:
	כגון שנעץ שפודיו של ברזל וסיכך עליהם. למאן דאמר לפי שאין לה קבע - הרי יש לה קבע, ומאן דאמר מפני שמעמידה בדבר המקבל טומאה - הרי מעמידה בדבר המקבל טומאה.												א:
	לא שנו אלא סמך, אבל סיכך על גב המטה - כשרה.	אביי:											א:
	מאי טעמא												א:
	למאן דאמר לפי שאין לה קבע - הרי יש לה קבע, למאן דאמר מפני שמעמידה בדבר המקבל טומאה - הרי אין מעמידה בדבר המקבל טומאה.												א:
	סוכה מדובללת, ושצילתה מרובה מחמתה - כשרה.												א:
	המעובה כמין בית, אף על פי שאין הכוכבים נראין מתוכה - כשרה.												א:
	מאי מדובללת?												א:
	סוכה ענייה.	רב:											א:
	קנה עולה וקנה יורד.	שמואל:											א:
	רב תני חדא, ושמואל תני תרתי:												א:
	סוכה מדובללת, מאי מדובללת - מדולדלת, שצילתה מרובה מחמתה - כשרה.	רב תני חדא:											א:
	מאי מדובללת - מבולבלת, ותרתי קתני: סוכה מבולבלת כשרה, וצילתה מרובה מחמתה כשרה.	שמואל תני תרתי:											א:
	לא שנו אלא שאין בין זה לזה שלשה טפחים, אבל יש בין זה לזה שלשה טפחים - פסולה.	אביי:											א:
	אפילו יש בין זה לזה שלשה טפחים נמי, לא אמרן אלא שאין בגגו טפח, אבל יש בגגו טפח - כשרה, דאמרין חבוס רמי.	רבא:											א:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

סוכה-הישן תחת המטה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מאן דאמר											
מנא אמינא לה דכי אית בה טפח אמרינן חבוט רמי, וכי לית בה טפח לא אמרינן חבוט רמי	רבא:		■									כב.
קורות הבית והעלייה שאין עליהם מעזיבה והן מכוונות, טומאה תחת אחת מהן - תחתיה טמא. בין התחתונה לעליונה - ביניהן טמא, על גבי העליונה - כנגדה עד לרקיע טמא.	דתנן:	■	■									כב.
היו העליונות כבין התחתונות, טומאה תחתיהן - תחת כולן טמא, על גביהן - כנגדן עד לרקיע טמא.		■	■									כב.
במה דברים אמורים - בזמן שיש בהן טפח וביניהן פותח טפח. אבל אין ביניהן פותח טפח, טומאה תחת אחת מהן - תחתיה טמא, ביניהן ועל גביהן טהור.	ותני עלה:	■	■									כב.
אלמא: כי אית ביה טפח - אמרינן חבוט רמי, וכי לית ביה טפח - לא אמרינן חבוט רמי, שמע מינה.			■									כב.
יתיב רב כהנא וקאמר להא שמעתא.			○									כב.
וכל היכא דלית ביה טפח לא אמרינן חבוט רמי?	אמר ליה רב אשי לרב כהנא:	◊										כב.
קורה היוצאה מכותל זה ואינה נוגעת בכותל זה, וכן שתי קורות, אחת יוצאה מכותל זה ואחת יוצאה מכותל זה ואינן נוגעות זו בזו, פחות משלשה - אינו צריך להביא קורה אחרת, שלשה - צריך להביא קורה אחרת.	והא תניא: [ת"ק]	■	◊									כב.
פחות מארבעה - אין צריך להביא קורה אחרת, ארבעה - צריך להביא קורה אחרת.	רבן שמעון בן גמליאל:	■	◊									כב:
וכן שתי קורות המתאימות, לא בזו כדי לקבל אריח, ולא בזו כדי לקבל אריח, אם מקבלות אריח לרחבו טפח - אין צריך להביא קורה אחרת, ואם לאו - צריך להביא קורה אחרת.	[תניא-ת"ק]	■	◊									כב:
אם מקבלות אריח לארכו שלשה טפחים - אין צריך להביא קורה אחרת, ואם לאו - צריך להביא קורה אחרת.	רבן שמעון בן גמליאל:	■	◊									כב:
היו אחת למעלה ואחת למטה, רבי יוסי ברבי יהודה אומר: רואין העליונה כאילו היא למטה ואת התחתונה כאילו היא למעלה, ובלבד שלא תהא עליונה למעלה מעשרים אמה והתחתונה למטה מעשרה.	[רבי יוסי ברבי יהודה]	■	◊									כב:
הא זה וזה בתוך עשרים - אמרינן חבוט רמי, אף על גב דלית ביה טפח		■	◊									כב:
תריץ ואימא הכי ובלבד שלא תהא עליונה למעלה מעשרים אלא בתוך עשרים, והתחתונה סמוכה לה בפחות משלשה. אי נמי: בלבד שלא תהא תחתונה למטה מעשרה אלא למעלה מעשרה, ועליונה סמוכה לה בפחות משלשה. אבל שלשה, כיון דלית ביה טפח - לא אמרינן חבוט רמי.	אמר ליה: [רב כהנא]	!										כב:
ושצילתה מרובה מחמתה כשרה.											■	כב:
הא כי הדדי - פסולה											■	כב:
ושחמתה מרובה מצילתה - פסולה	והא תנן באידך פירקין:						■	◊				כב:
הא כי הדדי כשרה							■	◊				כב:
לא קשיא: כאן - מלמעלה, כאן - מלמטה.								!				כב:
היינו דאמרי אינשי: כוזא מלעיל כאיסתרא מלתחת.	רב פפא:										■	כב:
מעובה כמין בית.											■	כב:
המעובה כמין בית, אף על פי שאין הכוכבים נראין מתוכה - כשרה.	תנו רבנן:										■	כב:
אין כוכבי חמה נראין מתוכה, בית שמאי פוסלין	[בית שמאי]						◊	■	■			כב:
מכשירין.	בית הלל:						◊	■	■			כב:
העושה סוכתו בראש העגלה או בראש הספינה - כשרה, ועולין לה ביום טוב.											■	כב:
בראש האילן או על גבי גמל - כשרה, ואין עולין לה ביום טוב.											■	כב:
שתים באילן ואחת בידי אדם, או שתים בידי אדם ואחת באילן - כשרה, ואין עולין לה ביום טוב.											■	כב:
שלש בידי אדם ואחת באילן - כשרה, ועולין לה ביום טוב.											■	כב:
זה הכלל: כל שינטל האילן ויכולה לעמוד בפני עצמה - כשרה, ועולין לה ביום טוב.											■	כב.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סוכה-הישן תחת המטה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
מני מתניתין												
רבי עקיבא היא												
העושה סוכתו בראש הספינה, רבן גמליאל פוסל	דתניא: [רבן גמליאל]											
מכשיר.	רבי עקיבא:											
מעשה ברבן גמליאל ורבי עקיבא שהיו באין בספינה, עמד רבי עקיבא ועשה סוכה בראש הספינה. למחר נשבה רוח ועקרתה. אמר לו רבן גמליאל: עקיבא, היכן סוכתך?												
דכולי עלמא, היכא דאינה יכולה לעמוד ברוח מצויה דיבשה - לא כלום היא, יכולה לעמוד בשאינה מצויה דיבשה - כולי עלמא לא פליגי דכשרה. כי פליגי - בדיכולה לעמוד ברוח מצויה דיבשה, ואינה יכולה לעמוד ברוח מצויה דים.	אביי:											
סוכה דירת קבע בעינן, וכיון דאינה יכולה לעמוד ברוח מצויה דים - לא כלום היא.	רבן גמליאל סבר:											
סוכה דירת עראי בעינן, וכיון דיכולה לעמוד ברוח מצויה דיבשה - כשרה.	רבי עקיבא סבר:											
או על גבי גמל כו'.												
מתניתין מני												
רבי מאיר היא												
העושה סוכתו על גבי בהמה, רבי מאיר מכשיר	דתניא: [רבי מאיר]											
פוסל	רבי יהודה:											
מאי טעמא דרבי יהודה												
אמר קרא חג הסוכת תעשה לך שבעת ימים - סוכה הראויה לשבעה - שמה סוכה, סוכה שאינה ראויה לשבעה - לא שמה סוכה.	[רבי יהודה]											
ורבי מאיר												
הא נמי מדאורייתא מחזא חזיא, ורבנן הוא דגזרו בה.	[רבי מאיר]											
עשאה לבהמה דופן לסוכה. רבי מאיר פוסל	[רבי מאיר]											
מכשיר.	[רבי יהודה]											
כל דבר שיש בו רוח חיים אין עושין אותו לא דופן לסוכה, ולא לחי למבוי, ולא פסין לביראות, ולא גולל לקבר.	שהיה רבי מאיר אומר:											
אף אין כותבין עליו גיטי נשים.	משום רבי יוסי הגלילי אמרו:											
מאי טעמא דרבי מאיר?												
שמא תמות.	אביי:											
שמא תברח.	רבי זירא:											
בפיל קשור - כולי עלמא לא פליגי, דאי נמי מיית - יש בנבלתו עשרה.												
כי פליגי - בפיל שאינו קשור. למאן דאמר שמא תמות - לא חיישינן, למאן דאמר גזרה שמא תברח - חיישינן.												
למאן דאמר גזרה שמא תמות ניהוש שמא תברח												
אלא, בפיל שאינו קשור - כולי עלמא לא פליגי.												
כי פליגי - בבהמה קשורה' למאן דאמר גזרה שמא תמות - חיישינן, למאן דאמר גזרה שמא תברח - לא חיישינן												
ולמאן דאמר גזרה שמא תברח ניהוש שמא תמות?												

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	--

סוכה-הישן תחת המטה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מיתה לא שכיחא.											◊
	והאיכא רווחא דיבני ביני											⚡
	דעביד ליה בהוצא ודפנא.											◊
	ודלמא רבעה											⚡
	דמתיחה באשלי מלעיל.											◊
	ולמאן דאמר גזרה שמא תמות נמי, הא מתיחה באשלי מלעיל											⚡
	זמנין דמוקים בפחות משלשה סמוך לסכך, וכיון דמייתא - כווצא, ולא אדעתיה.											◊
	ומי אמר אביי רבי מאיר חייש למיתה ורבי יהודה לא חייש?											⚡
	בת ישראל שנשאת לכהן, והלך בעלה למדינת הים - אוכלת בתרומה בחזקת שהוא קיים.											⚡
	הרי זה גיטיך שעה אחת קודם מיתתי - אסורה לאכול בתרומה מיד.											⚡
	לא קשיא: הא - רבי מאיר דלא חייש למיתה, הא - רבי יהודה, דחייש למיתה.											⚡
	הלוקח יין מבין הכותים, אומר: שני לוגין שאני עתיד להפריש - הרי הן תרומה, עשרה מעשר ראשון, תשעה מעשר שני, ומיחל ושותה מיד, דברי רבי מאיר.											⚡
	אוסרין											⚡
	איפוך: רבי מאיר חייש למיתה, ורבי יהודה לא חייש למיתה.											!
	עשאה לבהמה דופן לסוכה, רבי מאיר פוסל											⚡
	מכשיר.											⚡
	קשיא דרבי מאיר אדרבי מאיר											⚡
	מיתה - שכיחא, בקיעת הנוד - לא שכיחא, אפשר דמסר ליה לשומר.											!
	קשיא דרבי יהודה אדרבי יהודה											⚡
	טעמא דרבי יהודה לאו משום דחייש לבקיעת נוד, אלא משום דלית ליה ברירה.											!
	ולא חייש רבי יהודה לבקיעת נוד?											⚡
	אמרו לו לרבי מאיר: אי אתה מודה שמא יבקע הנוד, ונמצא זה שותה טבלים למפרע? ואמר להו: לכשיבקע.											⚡
	מכלל דחייש רבי יהודה לבקיעת הנוד											⚡
	לדידי - לית לי ברירה, אלא לדידך דיש ברירה - אי אתה מודה דשמא יבקע הנוד?											!
	לכשיבקע.											!
	ולא חייש רבי יהודה למיתה?											⚡
	אף אשה אחרת מתקינין לו, שמא תמות אשתן											⚡
	מעלה עשו בכפרה.											!
	בין למאן דאמר שמא תמות, בין למאן דאמר שמא תברח, מדאורייתא מחיצה מעליא היא, ורבנן הוא דגזרו בה. אלא מעתה, לרבי מאיר תטמא משום גולל?											⚡
	מטמא משום גולל											⚡
	מטהר											⚡

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

סוכה-הישן תחת המטה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קסבר רבי מאיר כל מחיצה שעומדת ברוח אינה מחיצה.	אלא אמר רב אחא בר יעקב:											◊
קסבר רבי מאיר כל מחיצה שאינה עשויה בידי אדם - אינה מחיצה.	איכא דאמרי, אמר רב אחא בר יעקב:											◊
מאי בינייהו?												⚡
איכא בינייהו דאוקמה בנוד תפוח. למאן דאמר מחיצה עומדת ברוח אינה מחיצה - הרי עומדת ברוח, למאן דאמר אינה עשויה בידי אדם - הרי עשויה בידי אדם.												!
אף אין כותבין עליו גיטי נשים.	אמר מר, משום רבי יוסי הגלילי אמרו:											◊
מאי טעמא דרבי יוסי הגלילי?												^
(דברים כד) ספר אין לי אלא ספר, מנין לרבות כל דבר - תלמוד לומר וכתב לה - מכל מקום. אם כן מה תלמוד לומר ספר - לומר לך: מה ספר דבר שאין בו רוח חיים, ואינו אוכל, אף כל דבר שאין בו רוח חיים ואינו אוכל	דתניא:											◊
ורבנן												⚡
אי כתב בספר - כדקאמרת, השתא דכתיב ספר - לספירת דברים בעלמא הוא דאתא.	[רבנן]											!
ורבנן, האי וכתב מאי דרשי ביה?												⚡
ההוא מיבעי ליה: בכתיבה מתגרשת ואינה מתגרשת בכסף. סלקא דעתך אמינא: הואיל ואיתקש יציאה להויה, מה הויה בכסף - אף יציאה בכסף, קא משמע לן.	[רבנן]											!
ורבי יוסי הגלילי האי סברא מנא ליה?												⚡
מספר כריתת נפקא ליה: ספר כורתה, ואין דבר אחר כורתה	[רבי יוסי הגלילי]											!
ואידך												⚡
ההוא מיבעי ליה לדבר הכורת בינו לבניה.	[רבנן]											!
הרי זה גיטיך על מנת שלא תשתי יין. ועל מנת שלא תלכי לבית אביך לעולם - אין זה כריתות, כל שלשים יום - הרי זה כריתות.	כדתניא:											!
ואידך												⚡
מכרת כריתת נפקא.	[רבי יוסי הגלילי]											!
ואידך												⚡
כרת כריתות לא דרשי.	[רבנן]											!
העושה סוכתו בין האילנות והאילנות דפנות לה - כשרה.												■
כל מחיצה שאינה יכולה לעמוד ברוח מצויה - אינה מחיצה.	רב אחא בר יעקב:											◊
העושה סוכתו בין האילנות והאילנות דפנות לה - כשרה.	תנן:											⚡
והא קאזיל ואת?												⚡
הכא במאי עסקינן - בקשין.												!
והאיכא נופן												⚡
דעביד ליה בהוצא ודפנא.												!
אי הכי מאי למימרא?												⚡
מהו דתימא: ניגזר דלמא אתי לאשתמושי באילן, קא משמע לן.												!
היה שם אילן או גדר או מחיצת הקנים - נידון משום דיומך	תא שמע:											⚡
התם נמי, משום דעביד ליה בהוצא ודפנא.												!

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

סוכה-הישן תחת המטה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מירא	תא שמע:											
אילן המיסך על הארץ, אם אין נופו גבוה מן הארץ שלשה טפחים - מטלטלין תחתיו												
אמאי? הא קא אזיל ואתי?												
התם נמי, דעביד ליה בהוצא ודפנא.												
אי הכי ניטלטל בכוליה												
אין מטלטלין בו אלא בית סאתים	אלמה אמר רב הונא בריה דרב יהושע:											
משום דהוי דירה שתשמישיה לאויר, וכל דירה שתשמישיה לאויר אין מטלטלין בו אלא סאתים.												
שבת בתל שהוא גבוה עשרה והוא מארבע אמות עד בית סאתים, וכן בנקע שהוא עמוק - עשרה והוא מארבע עד בית סאתים, וכן קמה קצורה ושכולות מקיפות אותה - מהלך את כולה וחוצה לה אלפים אמה	תא שמע:											
אף על גב דקאזיל ואתי?												
התם נמי דעביד ליה בהוצא ודפנא.												
שלוחי מצוה פטורין מן הסוכה.												
חולין ומשמישיהן פטורין מן הסוכה.												
אוכלין ושותין עראי חוץ לסוכה.												
מנא הני מילי?												
(דברים, ו, ז) בשבתך בביתך - פרט לעוסק במצוה, ובלכתך בדרך - פרט לחתן. מכאן אמרו: הכונס את הבתולה - פטור, ואת האלמנה - חייב.	דתנו רבנן:											
מאי משמע?												
כדרך, מה דרך רשות - אף כל רשות, לאפקוי האי דבמצוה עסוק.	רב הונא:											
מי לא עסקינן דקאזיל לדבר מצוה, וקא אמר רחמנא ליקר?												
אם כן לימא קרא בשבת ובלכת, מאי בשבתך ובלכתך - בלכת דידך הוא דמחייבת, הא בלכת דמצוה - פטירת.												
אי הכי, אפילו כונס את האלמנה נמי												
כונס את הבתולה - טריד, כונס אלמנה - לא טריד.												
וכל היכא דטריד הכי נמי דפטור? אלא מעתה טבעה ספינתו בים דטריד, הכי נמי דפטור?												
וכי תימא הכי נמי												
ואבל חייב בכל המצות האמורות בתורה, חוץ מן התפילין, שהרי נאמר בהן פאך	האמר רבי אבא בר זבדא אמר רב:											
הכא טריד טרידא דמצוה, התם - טריד טרידא דרשות.												
והעוסק במצוה פטור מן המצוה מהכא נפקא? מהתם נפקא												
(במדבר ט) ויהי אנשים אשר היו תמאים לנפש אדם וכו'	דתנאי:											
אותם אנשים מי היו?												
נושאי ארונו של יוסף היו, דברי רבי יוסי הגלילי	[רבי יוסי הגלילי]											
מישאל ואלצפן היו שהיו עוסקין בנדב ואביהוא.	רבי עקיבא:											
אם נושאי ארונו של יוסף היו - כבר היו יכולין ליטהר, אם מישאל ואלצפן היו - יכולין היו ליטהר. אלא עוסקין במת מצוה היו, שחל שביעי שלהן להיות בערב פסח. שנאמר (במדבר ט) ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא, ביום ההוא אין יכולין לעשות, הא למחר - יכולין לעשות.	רבי יצחק:											
צריכא, דאי אשמעינן התם - משום דלא מטא זמן חיובא דפסח, אבל הכא דמטא זמן קריאת שמע - אימא לא, צריכא. ואי אשמעינן הכא - משום דליכא כרת, אבל התם דאיכא כרת - אימא לא, צריכא.												

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
<p>מקרא-key:</p>	

סוכה-הישן תחת המטה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ק
אבל חייב בכל מצות האמורות בתורה, חוץ מתפילין, שהרי נאמר בהן פאר.	גופא, אמר רבי אבא בר זבדא אמר רב:												כה: <
מדאמר ליה רחמנא ליחזקאל (יחזקאל כד) פארך חבוש עליך וגו' - את הוא דמחייבת, אבל כולי עלמא - פטירי.													כה:
והני מילי ביום ראשון דכתיב (עמוס ח) ואחריתה כיום מר.													כה:
אבל חייב בסוכה.	ואמר רבי אבא בר זבדא אמר רב:												כה:
פשיטא													כה:
מהו דתימא: הואיל ואמר רבי אבא בר זבדא אמר רב: מצטער פטור מן הסוכה - האי נמי מצטער הוא, קמשמע לן: הני מילי - צערא דממילא, אבל הכא - איהו הוא דקא מצטער נפשיה, איבעי ליה ליתובי דעתיה.													כה:
חתן והשושבינין וכל בני החופה פטורין מן הסוכה כל שבעה, מאי טעמא? משום דבעו למיחדי	ואמר רבי אבא בר זבדא אמר רב:												כה:
וליכלו בסוכה, וליחדו בסוכה													כה:
אין שמחה אלא בחופה.													כה:
וליכלו בסוכה, וליחדו בחופה													כה:
אין שמחה אלא במקום סעודה.													כה:
וליעבדו חופה בסוכה													כה:
משום ייחוד.	אביי:												כה:
משום צער חתן.	רבא:												כה:
מאי בינייהו?													כה:
איכא בינייהו: דשכיחי אינשי דנפקי ועיילי להתם. למאן דאמר משום ייחוד - ליכא, למאן דאמר משום צער חתן - איכא.													כה:
אנא אכלי בסוכה וחדו בחופה, וכל שכן דחדו ליבאי, דקא עבידנא תרתו.	רבי זירא:												כה:
חתן והשושבינין וכל בני חופה פטורין מן התפילה ומן התפילין, וחייבין בקריאת שמע	תנו רבנן: [ת"ק]												כה:
חתן פטור, והשושבינין וכל בני החופה חייבין.	משום רבי שילא אמרו:												כו:
כותבי ספרים תפילין ומזוזות, הן ותגריהן ותגרי תגריהן, וכל העוסקין במלאכת שמים, לאתווי מוכרי תכלת - פטורין מקריאת שמע, ומן התפילה, ומן התפילין, ומכל מצות האמורות בתורה, לקיים דברי רבי יוסי הגלילי.	תניא, אמר רבי חנניא בן עקביא:												כו:
העוסק במצוה פטור מן המצוה.	שהיה רבי יוסי הגלילי אומר:												כו:
הולכי דרכים ביום - פטורין מן הסוכה ביום, וחייבין בלילה. הולכי דרכים בלילה - פטורין מן הסוכה בלילה, וחייבין ביום. הולכי דרכים ביום ובלילה - פטורין מן הסוכה בין ביום ובין בלילה. הולכין לדבר מצוה - פטורין בין ביום ובין בלילה.	תנו רבנן:												כו:
כי הא דרב חסדא ורבה בר רב הונא, כי הוו עיילי בשבתא דרגלא לבי ריש גלותא - הוו גנו ארקתא דסורא.													כו:
אנן שלוחי מצוה אנן, ופטורין.	אמרי: [רב חסדא ורבה בר רב הונא]												כו:
שומרי העיר ביום - פטורין מן הסוכה ביום, וחייבין בלילה. שומרי העיר בלילה - פטורין מן הסוכה בלילה, וחייבין ביום. שומרי העיר בין ביום ובין בלילה - פטורין מן הסוכה בין ביום ובין בלילה. שומרי גנות ופרדסים - פטורין בין ביום ובין בלילה	תנו רבנן:												כו:
וליעבדי סוכה התם וליתבן													כו:
תשבו כעין תדורו.	אביי:												כו:
פרצה קוראה לגנב.	רבא:												כו:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

סוכה-הישן תחת המטה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מאי בינייהו?											
איכא בינייהו דקא מנטר כריא דפירי.												כ.
חולים ומשמייהם.												כ.
חולה שאמרו - לא חולה שיש בו סכנה, אלא אפילו חולה שאין בו סכנה, אפילו חש בעיניו, ואפילו חש בראשו.	תנו רבנן:											כ.
פעם אחת חשתי בעיני בקיסרי, והתיר רבי יוסי בריבי לישן אני ומשמי חוץ לסוכה.	רבן שמעון בן גמליאל: [רבי יוסי בריבי]											כ.
רב שרא לרב אחא ברדלא למגנא בכילתא בסוכה משום בקי.	[רב]											כ.
רבא שרא ליה לרבי אחא בר אדא למגנא בר ממטלתא משום סרחא דגרגישתא.	[רבא]											כ.
רבא לטעמיה:												כ.
מצטער פטור מן הסוכה.	דאמר רבא:											כ.
חולין ומשמייהם פטורים מן הסוכה.	והא אנן תנן:											כ.
חולה - אין, מצטער - לא.												כ.
חולה - הוא ומשמשיו פטורים, מצטער - הוא פטור, משמשיו לא.	אמרי:											כ.
אוכלים אכילת עראי חוץ לסוכה												כ.
וכמה אכילת עראי?												כ.
תרתי או תלת בעי.	רב יוסף:											כ.
והא זימנן סגיין סגי ליה לאיניש בהכי, והוה ליה סעודת קבע	אמר ליה אביי:											כ.
כדטעים בר בי רב ועייל לכלה.	אלא אמר אביי:											כ.
אוכלין אכילת עראי חוץ לסוכה, ואין ישנים שינת עראי חוץ לסוכה.	תנו רבנן:											כ.
מאי טעמא?												כ.
גזרה שמא ירדם.	רב אשי:											כ.
אלא הא דתניא:	אמר ליה אביי:											כ.
ישן אדם שינת עראי בתפילין, אבל לא שינת קבע	[תניא]											כ.
ליחוש שמא ירדם												כ.
במוסר שינתו לאהריים.	רב יוסף בריה דרב עילאי:											כ.
ערביך ערבא צריך	מתקיף ליה רב מרשיא:											כ.
במניח ראשו בין ברכיו עסקינן.	אלא אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											כ.
אין קבע לשינה.	רבא:											כ.
ישן אדם בתפילין שינת עראי אבל לא שינת קבע	תני חדא:											כ.
בין קבע בין עראי	ותניא אידך:											כ.
לא קבע ולא עראי	ותניא אידך:											כ.
לא קשיא: הא דנקיט להו בדידה, הא - דמנחי ברישיה, הא - דפריס סודרא עלויה.												כ.
וכמה שינת עראי?												כ.
כדי הלוך מאה אמה	תני רמי בר יחזקאל:											כ.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סוכה-הישן תחת המטה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	תניא נמי הכי: [רבי יעקב]											
הישן בתפילין ורואה קרי - אוחז ברצועה ואינו אוחז בקציצה, דברי רבי יעקב.	חכמים:											כז:
ישן אדם בתפילין שינת עראי, אבל לא שינת קבע. וכמה שינת עראי? כדי הילוך מאה אמה.	רב:											כז:
אסור לאדם לישן ביום יותר משינת הסוס.												כז:
וכמה שינת הסוס												כז:
שיתין נשמי.												כז:
שנתיה דמר כדרב, ודרב כדרבי, ודרבי כדוד, ודוד כדסוסיא, ודסוסיא שיתין נשמי.	אביי:											כז:
אביי הוה ניים כדמעיל מפומבדיתא לבי כובי, קרי עליה רב יוסף: (משלי ו) עד מתי עצל תשכב מתי תקום משנתך.												כז:
הנכנס לישן ביום, רצה - חולץ, רצה - מניח. בלילה - חולץ ואינו מניח, דברי רבי נתן.	תנו רבנן: [רבי נתן]											כז:
הילדים לעולם חולצין ואינן מניחין, מפני שרגילין בטומאה.	רבי יוסי:											כז:
לימא קסבר רבי יוסי בעל קרי אסור להניח תפילין?												כז:
בילדים ונשותיהן עמהן עסקינן, שמא יבואו לידי הרגל דבר.	אביי:											כז:
שכח ושמש מלתו בתפילין - אינו אוחז לא ברצועה ולא בקציצה, עד שיטול ידיו ויטלם, מפני שהידים עסקניות הן.	תנו רבנן:											כז:
מעשה והביאו לו לרבן יוחנן בן זכאי לטעום את התבשיל, ולרבן גמליאל שני כותבות ודלי של מים, ואמרו: העלום לסוכה.												כז:
וכשנתנו לו לרבי צדוק אוכל פחות מכביצה, נטלו במפה ואכלו חוץ לסוכה, ולא בירך אחריו.												כז:
מעשה לסתור?												כז:
אם בא להחמיר על עצמו - מחמיר, ולית ביה משום יוהרא. ומעשה נמי, והביאו לו לרבן יוחנן בן זכאי לטעום את התבשיל, ולרבן גמליאל שני כותבות ודלי של מים, ואמרו: העלום לסוכה.	חסורי מחסרא והכי קתני:											כז:
וכשנתנו לו לרבי צדוק אוכל פחות מכביצה - נטלו במפה, ואכלו חוץ לסוכה, ולא בירך אחריו.												כז:
הא כביצה - בעי סוכה.												כז:
לימא תיהוי תיובתיה דרב יוסף ואביי?												כז:
דילמא: פחות מכביצה - נטילה וברכה לא בעי, הא כביצה - בעי נטילה וברכה.												כז: